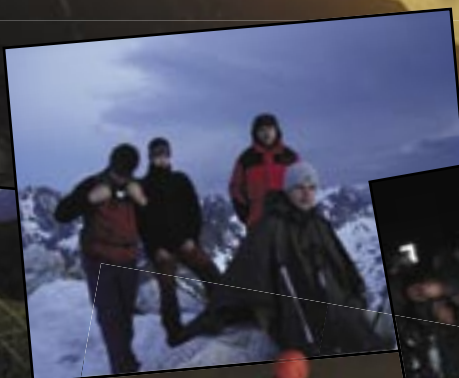

PATHFINDER

Číslo 10 ^{roku} 2006

BOH SI ŤA CHCE POUŽIŤ!

Aj vás, ktorí máte rodinu, milujete svoje deti a rodičovstvo ste prijali ako výsadu od Boha ukazovať im svojim životom cestu k Bohu. Premýšľal si niekedy nad tým, že Boh ťa chce použiť aj v širšom kontexte? Môžeš byť modelom pre svoje, ale aj iné deti, ukazovať im cestu k Bohu, a to pathfinderským štýlom života. Prečo by si mal byť vodcom?

Citát: „Keď ti chlapec alebo dievča vloží svoju malú ruku do tvojej, možno je zamazaná od čokoládovej zmrzliny alebo hladkala psa. Možno je na nej škrabnutie či náplast. Dôležité na tejto ruke je, že je to ruka, ktorá jedného dňa môže držať Bibliu, alebo zbraň. Hrať na klavíri, alebo roztáčať koleso rulety. Jemne obväzovať ranu chorého, alebo sa úboho triasť s myslou ovládanou alkoholom. V tej chvíli je táto ruka tvoja – prosí o pomoc a vedenie.“

Deti potrebujú vedenie. Tvoje, ale aj iné – nie sú predsa cudzie, patria Bohu. Možno sa na takúto úlohu necítiš. Napadlo ti niekedy, že väčšina práce vykonanej na tomto svete bola urobená ľuďmi, ktorí sa na to necítili? Možno si myslíš, že vôbec nie si taký, aby ťa Boh mohol použiť. Boh však nehľadá „dokonalé“, ale „ochotné“ nástroje. Máš veľa práce? Tá tu bude vždy – až kým nezoslabneš od nemoci či staroby. Tým, že budeš pracovať na záchrane detí, zachrániš aj sám seba. Zo všetkého najdôležitejší je postoj tvojho srdca. Ak máš lásku k Bohu, k deťom a si ochotný sa mu odovzdať, on ťa použije, pretože si použiteľný. Dovoľ mu. Skús to! Boh nepoužíva nepoužiteľné osoby. Ak to čítaš, verím, že si použiteľný.

Je to úžasná práca. Aj keď trvá len päť či sedem rokov, možno aj viac. Ale určite získaš bohatstvo, ktoré sa nedá kúpiť. Čo z toho budeš mať? Určite zažiješ kopec radosti s deťmi, lepšie im porozumieš, zažiješ ich úprimné priateľstvo, oddanosť, dôveru a lásku. Zažiješ radosť z tvorivej práce, získaš množstvo zážitkov a medzi deťmi aj mladého ducha. Vrátiš sa do strateného raja detstva. A predovšetkým, vodcovstvo môžeš prijať ako Bohom dané životné poslanie slúžiť a pomáhať tým najmenším. Oni to naozaj veľmi potrebujú.

Vstúp aj ty do úžasného kolektívu vodkýň a vodcov. O tom sa musíš presvedčiť sám, a určite nie čítaním. Keď hľadím na nich a spomínam na tie perfektné chvíle pri rôznych aktivitách, na mnohé dobrodružstvá a zážitky v procese výchovy, keď vidím ich srdce, ktoré vierou prijalo službu najmenším ako službu Kristovi a jeho deťom, stále najviac zanedbávaným, len ďakujem Bohu vopred za každého, kto sa v pokore pripojí do tejto služby. Je pravdivý výrok: „Byť vodcom je ako byť dobrovoľne škaredý.“ Nepodari sa zapáčiť všetkým. Kritika, posudzovanie pohnútok, znevažovanie či odsudzovanie... Aj to patrí ku každej vodcovskej službe. Na to je potrebné zvyknúť si čo najskôr.

Príd aj ty na budúci rok a vstúp do vodcovského kurzu, ktorý sa začína už v januári 2007. Boh si ťa chce použiť. Dovoľ mu, alebo to aspoň vyskúšaj. Veď nič nestratíš, len získaš.

DANIEL K.

BUDĚJOVICKÝ GROŠ

Černá tma se snáší na bloky domů. Hluk v ulicích slábně. Dívka s culíkem přechází rychle ulicí. Klapot jejích podpatků se vzdaluje, slábně, až zanikne úplně. Město se ukládá ke spánku. Jen pod kopulí místní hvězdárny je živo. Střecha se rozestupuje a v desítkách užaslych očí se odráží třpytivé světlo hvězd.

Ty oči patří, komu jinému, pathfinderům z Jižního kříže. Oním městem je jihočeská metropole České Budějovice a právě startuje naše tradiční podzimní setkání „Groš“.

Je to víkend, kdy poznáváme města našeho regionu. Věřte, že tentokrát je na co koukat ☺. Ať už z téměř ptačí perspektivy na ochozu Černé věže, z paluby raftu jako v Benátkách nebo jen tak pěšky.

Je to město bohaté historie a mnohých legend. Dovolte jednu za všechny: O největší zvon, zavěšený dnes ve zmiňované Černé věži, 3,5 t těžký Bumerin, stáli ctihodní radní tak moc, že byli ochotní zaplatit tolik zlatáček, kolik se jich vejde na cestu z Budějovic do Lišova. To je 12 km. Dodnes tato nekřesťanská suma straší všechny „Budějčáky“ a s úderem pravého poledne se v divokém víru roztančí kolem zvonu jako věčná připomínka jejich pýchy.

Poučení toho jest: Neutrácejte peníze na získání prestiže. Raději je věnujte Adře. ☺

K4

DOTYK NEBA

vodcovský špeciál KPP

Samozrejme, aj na tento vodcák sme sa mnohí dopredu tešili, lebo sme vedeli, že bude v polovici júna. Vtip bol však v tom, že nikto okrem Daniela a Zdena nevedel, kde sa bude naše dobrodružstvo odohrávať.

Postretali sme sa a začali stúpať údolím. To bolo prvé, čo nás čakalo. Večer sme mali fajn chvíľu pri ohni v Javorovke. Zdeno nám rozprával, akými „cestami v živote prešiel“ a čo je to mať Boha, priateľov...

Z rána sme stúpali do kopca až na Kopské sedlo, kde mal s nami Janko Šolc zastavenie – dotyk neba.

Večer bol zaujímavý tým, že sme boli vo hviezdárni v Tatranskej Lomnici. Škoda, že pre oblaky nebolo možné pozorovať nočnú oblohu.

Pred polnocou nás autobus zaviezol do Starého Smokovca, vyšliapali sme si na Hrebienok a niektorí sme sa aj dotkli neba – tesne pred svitaním malá časť z nás vystúpila na vrchol Slavkovského štítu a s úžasom sme v rannom chlade pozerali na tú nádheru naokolo. Len Dano Majdiš povedal: „Je tu zima ako v ruskom filme!“

Fajn bolo záverečné uvoľnenie a pohodička v Aquacity v Poprade...

VODCA

MÚZIČKA

Ani letos mě Múzička nezklamala. Na každoroční akci konající se v prostředí Salesiánského divadla v Praze se vždycky všichni moc těšíme. Staří i noví kamarádi, písničky, scénky a originální výtvarná díla mě vždycky na Múzičku táhnou. Není to zase tak dávno, co jsem sama stála na jevišti, a proto chápu nervozitu a trému některých účastníků. Po celou Múzičku panovala skvělá atmosféra, kterou ráno nastartovaly písničky a ranní bohoslužba. Té se i letos ujal David Čančík. Po ní již odstartoval první soutěžní blok.

Letos, díky originalitě a snaze vymyslet něco nového, se opravdu bylo na co dívat. Co se týká originality, nejvíce mě zaujala Praha-Smíchov. Sborová píseň spojená s reppem, kterou si s chutí vystříhl Kuja s Fíkem, byla naprosto famózní a rozesmála leckterého zrudělého diváka. Letos si také na jevišti zaspívala jedna z vedoucích, což není na Múzičce vůbec běžným jevem. Následně nastalo pozdvižení, když bylo oznámeno, že s hudebním číslem vystoupí známá dvojka vedoucích Pupík a Penguin. Nakonec to ovšem zahráli do „autu“ a slíbili, že si to ještě více procvičí a vystoupí příště.

Značná kreativita se objevila, i co se týče výtvarných děl. Vánoční betlém, přetransponovaný do afrického stylu se vším všudy, upoutal opravdu snad každého. Tradičně byla výtvarná tvorba rozdělena na plastickou a plochou a letos poprvé byla část výstavy přemístěna přímo do hlavního sálu. Program byl příjemně zpestřen vystoupením skupiny Učedníci. Příjemná muzika umírňovala napětí dětí před vyhlášením výsledků, na které všechny netrpělivě čekaly. „Budeme přísní, ale spravedliví,“ řekla členka letošní poroty Kateřina Hellebrantová.

Jako každý ročník, i letos se odměňovalo sladkostmi a ovocem, což ocenily nejen děti, ale i jejich vedoucí. První místo bylo navíc oceněno putovním keramickým zvonem. Jako při každém vyhlášení, někdo byl zklamaný a někdo nadšený, ale silný zážitek si odvezli všichni a snad jim přetrvá až do příští Múzičky.

ELIŠKA KURUCOVÁ

Pojďme, budeme spolu vyrábět, malovat, lepit...

Ahoj, kamarádky a kamarádi!

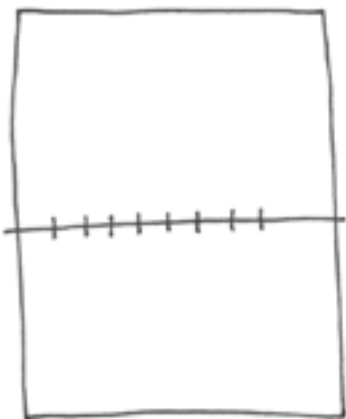
Určitě i vás už zastihla zima. Možná že ne ta pravá, se sněhem až po kolena a sněhovými vločkami, které padají a padají. Ale každopádně si možná rádi nasadíte čepici a rukavice. A pokud ani to ne, tak jistě oceníte, když se doma pořádně zatopí.

Všude kolem nás je teď plno reklam a všechno je tak barevné. Mě obvykle v tomto čase chytne chuť něco vyrábět, nějak si zútulnit domov.

Dnes máme možnost vytvořit spolu takovou jednu malou věcičku, která vás nebo někoho blízkého třeba potěší. Je to takový had. On to vlastně nemusí být had. Je to taková spirála, kterou můžeme – až bude hotová – dát nad topení a bude se pěkně motat – točit. Ale to předbívám.

Budeme potřebovat: **tvrdý papír A4, pravítko i kružítko, pastelky, nůžky, špejli, špendlík, půl jablka nebo brambory nebo korkovou zátku.**

1. Čeká nás nejtěžší úkol, a to vytvořit si spirálu. V polovině papíru si vytvořte přímkou. Na ni pak zakreslete osm bodů, které od sebe budou stejně daleko – třeba 1,5 cm. To proto, aby se nám spirála dělala lépe. A teď už stačí pouze správný tah, nebo kružítko, a můžeme namalovat spirálu (podle obrázku). Můžete poprosit o pomoc rodiče nebo staršího sourozence.

2. Asi nejtěžší úkol máme za sebou. Uf. Nyní si vezmeme pastelky a můžeme spirálu vymalovat, jak jen se nám bude líbit. Třeba může být stejně barevná jako všechny ty výklady obchodů v tomto čase.

3. Opatrně začneme stříhat. Ale pozor! Nestříháme až do úplného konce! Jen potud, kam jsme si na začátku namalovali spirálu.

4. Doprostřed spirály zapíchneme špendlík, který pak i se spirálou připevníme k hraně špejle. Tady raději také poproste rodiče nebo staršího sourozence, abyste se nepopíchali. Spirála se nám zatím pěkně prověsí.

5. Nakonec druhou část špejle zapíchneme do poloviny brambory nebo jablka tak, aby spirála mohla pevně stát. Postavíme ji na topení. Za chvíli se začne točit...

JADV

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5-Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz

BIBLICKÁ HÁDANKA

Jsem žena a se svým manželem a dvěma dcerami jsem bydlela v našem krásném domě v jednom městě. To město bylo vyspělé a měli jsme zde mnoho přátel. Můj švagr a jeho Bůh však tvrdí, že je to město velmi zkažené. Nepopírám. Čas od času se děly věci, které se nám také nelíbily.

Jednoho dne přivedl manžel domů hosty. To byla pohroma. Muži z celého města přišli a bouchali na dveře, abychom jim naše hosty vydali. Chtěli se s nimi potěšit. Tak to už v našem městě chodí. Ale manžel nechtěl. Místo nich jim nabídl naše dvě dcery. Ale to ani nemusel dělat, protože ti dva podivní muži mého manžela vtáhli do domu a všechny před domem ranili slepotou.

Potom nás začali přemlouvat, ať z toho města co nejrychleji odejdeme, protože to město je strašné. Váhali jsme. Přece jen tu máme krásný dům a přátele. A nechtělo se nám začínat někde od začátku. Jenže ti mužové nečekali, až se rozhodneme. Dokonce nechtěli čekat ani na to, až si sbalíme aspoň naše nejcennější věci. Chytili nás za ruce a táhli ven z města.

Také nám přikázali, ať se za žádnou cenu neotáčíme zpátky k městu. Nechápala jsem, o co jim jde... Tak jsem se otočila...

Kdo byli oni mužové?

Jak se jmenoval švagr manžela?

A jak se jmenovala hlavní postava příběhu?

JADV

